

CONV 851/03

NASLOVNA OPOMBA

Od: Sekretariata

Za: Konvencijo

Zadeva: Poročilo predsedstva Konvencije predsedniku Evropskega sveta

Člani Konvencije bodo v Prilogi našli poročilo predsedstva Konvencije predsedniku Evropskega sveta.

POROČILO
PREDSIEDSTVA KONVENCije
PREDSIEDNIKU EVROPSKEGA SVETA

1. Konvencija je izpolnila nalogo, ki jo je dobila na sestanku Evropskega sveta o prihodnosti Evrope 14. in 15. decembra 2001 v Laekenu in kot rezultat svojega dela predsedniku Evropskega sveta predstavlja osnutek Pogodbe o ustavi za Evropo.
2. Predsednik Konvencije je v skladu z Laekensko izjavo predstavil Evropskemu svetu poročilo o napredku na sestankih junija 2002 (v Sevilji), oktobra 2002 (v Bruslju), decembra 2002 (v Københavnu) in aprila 2003 (v Atenah). 20. junija 2003 je Evropskemu svetu v Solunu predstavil I. in II. del osnutka pogodbe, ki pozneje nista bila spremenjena. Delovni besedili III. in IV. dela, ki sta bili na voljo v Solunu, sta bili dodelani pozneje in sta tukaj priloženi.
3. S tem se zaključuje sedemnajstmesečno delo Konvencije, katere člani so v Prilogi I naštetih skupaj z namestniki. V 52. dneh so imeli 26 plenarnih sej in poslušali več kot 1800 govorov. Konvencija je oblikovala enajst delovnih skupin in tri debatne krožke. Ti so na sestankih obravnavali posamezne teme (naštete v Prilogi II), ter oblikovali priporočila za vso Konvencijo. Poleg tega so člani Konvencije sestavili 386 pisnih prispevkov za Konvencijo kot celoto ter 773 prispevkov za delovne skupine in debatne krožke.
4. Prezidij, katerega člani so naštetih v Prilogi I, je imel 50 sestankov in je Konvenciji predložil 52 dokumentov. Člani Prezidija, ki so predsedovali delovnim skupinam in debatnim krožkom, naštetim v Prilogi II, so Konvenciji predstavili svoja poročila.

5. Delo Konvencije je potekalo povsem pregledno: njeni sestanki so bili odprti za javnost, vsi uradni dokumenti pa dostopni na spletni strani, ki si jo je mesečno ogledalo povprečno 47.000 oseb, junija 2003 pa celo 100.000. Širšo udeležbo so poleg tega zagotovili s številnimi pobudami: forum, ustanovljen v skladu z Laekensko izjavo, je prejel 1264 prispevkov iz nevladnih organizacij, poslovnega sveta, akademije in drugih. Na sestankih so se srečevali predstavniki široke palete skupin, ki jih Konvencija zadeva, med drugim cerkve in verske organizacije, strokovnjaki, predstavniki lokalnih in regionalnih organizacij ter nevladnih organizacij. Poleg tega je bila junija 2002 posebna plenarna seja, posvečena civilni družbi. Julija 2002 so pripravili še Mladinsko konvencijo; njen predsednik je postal dodatni opazovalec v nadaljnjem delu Konvencije.
6. Ključnega pomena za uspeh Konvencije je bilo polno sodelovanje članov iz držav kandidatk. Člani so v skladu z Laekensko izjavo sodelovali pri vseh postopkih Konvencije, ki je sklenila iti še dlje. Enega od predstavnikov, ki so ga kandidatke izvolile, je povabila k sodelovanju v vseh razpravah Prezidija. Poskrbljeno je bilo tudi za tolmačenje, kar je članom držav kandidatk omogočilo, da so med Konvencijo uporabljali svoj jezik. Odločitev o širitvi, ki jo je sprejel Evropski svet decembra 2002 in postopek ratifikacije v državah kandidatkah sta poudarila pomen praktičnih odločitev, sprejetih že v začetku Konvencije.
7. Naloga Konvencije je temeljila na štirih vprašanjih, obravnavanih v "Izjavi o prihodnosti Unije iz Nice", ki jih je Evropski svet v Laekenu dodatno nadgradil. Na prvih sestankih se je Konvencija dotaknila vprašanj, kot so na primer razmejitve pristojnosti in poenostavitve inštrumentov in postopkov Unije. Te plenarne razprave so skupaj z rezultati prvega vala delovnih skupin omogočile, da je Konvencija oktobra 2002 zasnovala najustreznejšo sestavo prihodnje pogodbe, ki naj bi izpolnjevala predvsem zahteve po jasnosti in poenostavitvi. To se odraža v rezultatu dela Konvencije: zlitje in

preureditev obstoječih pogodb v obliki osnutka Ustave in Evropska unija kot enotna pravna oseba. Ta pristop je dobil podporo velikega števila članov Konvencije in ji zatem omogočil, da je dosegla široko soglasje glede usklajenega in dokončnega besedila osnutka Pogodbe, ki ima štiri dele, in ki ga Konvencija predstavlja Evropskemu svetu.

8. Konvencija se je dogovorila o bistveno večji krepitvi demokratične narave Unije. Ta je že vključena v Ustavo, ki poziva k bistveno večji vlogi Evropskega parlamenta z dvakrat večjim obsegom zakonodaje, ki se sprejema s soddločanjem, kar postaja običajen zakonodajni postopek Unije, in z veliko bolj poenostavljenimi postopki. Poleg tega so vzpostavljeni novi mehanizmi za boljši pretok informacij v nacionalne parlamente in njihovo tesnejše sodelovanje pri delu Unije, zlasti na področju zakonodaje. Pristojnosti Unije so postale bolj jasne, bolj razporejene in bolj uravnotežene, zmanjšal pa se je razpon njenih pravnih instrumentov, kar bo omogočilo lažje razumevanje javnosti, bolj učinkovito delovanje Unije in jasnejšo razmejitev vlog med Unijo in državami članicami.
9. Da bi osrednjim institucijam Unije omogočila prilagoditev novi razsežnosti širitve, vsebuje Ustava sredstva za krepitev vseh treh, s tem da ohranja ravnovesje med njimi. Konvencija je prepričana, da bodo te reforme bistveno povečale učinkovitost Unije.
10. V Ustavo je kot njen II. del vključena Listina temeljnih pravic, ki jo je razglasil Evropski svet v Nici. Konvencija meni, da so 'Razlage', sestavljene na pobudo Prezidija Konvencije o listini in obnovljene pod vodstvom Prezidija te Konvencije, pomembno orodje za interpretacijo listine.
11. Konvencija je pripravila besedila novih Protokolov o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji in o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti, kakor tudi o skupinah Evro in Euratom. Ni poskušala revidirati obstoječih Protokolov k sedanjim Pogodbam, niti pripraviti besedil Protokolov, omenjenih v členih IV-1 in IV-2; to nalogo bo morala opraviti Medvladna konferenca. Ta bo morala prav tako sestaviti sezname, navedene v členih III-213 in III-214, tistih držav članic, ki so udeležene v tesnejšem sodelovanju in v vzajemni obrambi, ter pripraviti odgovor na poziv iz ustrezne izjave Konvencije za skorajšnjo ustanovitev Evropske službe za zunanje delovanje.
12. Pozornost Evropskega sveta sta pritegnili dve posebni vprašanji, s katerima se bo najbrž

ukvarjal v prihodnje. Kot prvo je veliko število članov Konvencije zagovarjalo bolj ambiciozen pristop k vprašanju preglednosti, ki bi predvsem temeljil na samoumevni predpostavki, da ima javnost pravico dostopa do vseh dokumentov. Predlagana Ustava institucijam nalaga obvezno sprejetje pravil o preglednosti. Obseg izvajanja teh pravil, torej tudi zahteve po dostopu, ki jim je moč ustreči, bo torej treba obravnavati v okviru prihodnje zakonodaje.

13. Drugič, čeprav so nekateri člani želeli pregledati in morda osvežiti določbe Pogodbe o Euratomu, Konvencija meni, da za to nima ne pristojnosti, ne časa, ne pooblastil. Prihodnost Euratoma torej ostaja vprašanje, ki ga bo Evropski svet pozneje morda želel obravnavati.
14. Nekateri člani Konvencije sicer niso skušali preprečiti soglasja, vendar osnutka Ustave niso podprli. Skupina štirih članov je bila mnenja, da Konvencija ni ustrezno odgovorila na del nalog iz Laekena glede vedno večje demokratične legitimnosti; ta skupina v ločenem alternativnem poročilu v Prilogi III predlaga 'Evropo demokracij'.
15. Nekaterim drugim članom Konvencije, ki so se sicer pridružili širokemu soglasju o osnutku besedila Ustave, bi bil bolj všeč pogumnejši pristop, zlasti kar zadeva večji obseg glasovanja s kvalificirano večino in postopke za prihodnje spremembe Ustave.

16. Zahvaljujoč močnemu prizadevanju in zavzetosti vseh članov je Konvencija delo uspešno zaključila in predstavila to, kar je Evropski svet v Solunu označil kot 'dobro podlago' za bližnjo Medvladno konferenco. Konvencija upa, da bo Medvladna konferenca ohranila zagon, ki se je ustvaril, in ravnovesje sintez, glede katerih je po dolgem in podrobnem preučevanju dosegla soglasje.
17. S tem, ko je izpolnila mandat, ki ji ga je podelil Evropski svet v Laekenu, se Konvencija končuje. S predstavitvijo osnutka Pogodbe o ustavi za Evropo in tega poročila je njeno predsedstvo razrešeno svoje naloge in se poslavlja.
18. Arhiv Konvencije bo deponiran pri sekretariatu Sveta.

Valéry Giscard d'Estaing
Predsednik Konvencije

Giuliano Amato
Podpredsednik

Jean-Luc Dehaene
Podpredsednik

John Kerr
Generalni sekretar

EVROPSKA KONVENCIJA

SEZNAM ČLANOV

PREDSIEDSTVO

G. Valéry GISCARD d'ESTAING
G. Giuliano AMATO
G. Jean-Luc DEHAENE

Predsednik
Podpredsednik
Podpredsednik

DRUGI ČLANI PREZIDIJA

G. Michel BARNIER
G. John BRUTON
G. Henning CHRISTOPHERSEN
G. Alfonso DASTIS

Predstavnik Evropske komisije
Predstavnik nacionalnih parlamentov
Predstavnik danskega predsedstva
Predstavnik španskega predsedstva
(od marca 2003)

G. Klaus HÄNSCH
G. Giorgos KATIFORIS

Predstavnik Evropskega parlamenta
Predstavnik grškega predsedstva
(do februarja 2003)

G. Iñigo MÉNDEZ DE VIGO
Ga. Ana PALACIO

Predstavnik Evropskega parlamenta
Predstavnica španskega predsedstva
(do marca 2003)

G. Giorgos PAPANDREOU

Predstavnik grškega predsedstva
(od februarja 2003)

Ga. Gisela STUART
G. Antonio VITORINO
G. Alojz PETERLE

Predstavnica nacionalnih parlamentov
Predstavnik Evropske komisije
Povabljenec

ČLANI KONVENCIJE

PREDSTAVNIKI EVROPSKEGA PARLAMENTA

G. Jens-Peter BONDE (DK)
G. Elmar BROK (D)
G. Andrew Nicholas DUFF (UK)
G. Olivier DUHAMEL (F)
G. Klaus HÄNSCH (D)
Ga. Sylvia-Yvonne KAUFMANN (D)

G. Timothy KIRKHOPE (UK)
G. Alain LAMASSOURE (F)
Ga. Linda McAVAN (UK)
Ga. Hanja MAIJ-WEGGEN (NL)
G. Luís MARINHO (P)
G. Íñigo MÉNDEZ DE VIGO Y MONTOJO (ES)
Ga. Cristiana MUSCARDINI (IT)
G. Antonio TAJANI (IT)
Ga. Anne VAN LANCKER (B)
G. Johannes VOGGENHUBER (ÖS)

PREDSTAVNIKI KOMISIJE

G. Michel BARNIER

G. António VITORINO

PREDSTAVNIKI DRŽAV ČLANIC

DRŽAVA

BELGIË/BELGIQUE

Vlada

G. Louis MICHEL

Nacionalni parlament

G. Karel DE GUCHT
G. Elio DI RUPO

DANMARK

Vlada

G. Henning CHRISTOPHERSEN

Nacionalni parlament

G. Peter SKAARUP
G. Henrik DAM KRISTENSEN

DEUTSCHLAND

Vlada

G. Joschka FISCHER
novembra 2002 zamenjal
g. Petra GLOTZA

Nacionalni parlament

G. Jürgen MEYER
G. Erwin TEUFEL

ELLAS

Vlada

G. Giorgos PAPANDREOU
februarja 2003 zamenjal
g. Giorgosa KATIFORISA

Nacionalni parlament

G. Paraskevas AVGERINOS
Ga. Marietta GIANNAKOU

ESPAÑA

Vlada

G. Alfonso DASTIS
septembra 2002 zamenjal g. Carlosa
BASTARRECHEA kot nadomestnega člana,
nato marca 2003 go. A. Palacio kot članico

Nacionalni parlament

G. Josep BORRELL
FONTELLES
G. Gabriel CISNEROS
LABORDA

FRANCE

Vlada

G. Dominique de VILLEPIN
novembra 2002 zamenjal
g. Pierra MOSCOVICIJA

Nacionalni parlament

G. Pierre LEQUILLER
julija 2002 zamenjal
g. Alaina BARRAUA
G. Hubert HAENEL

IRELAND

Vlada

G. Dick ROCHE
julija 2002 zamenjal
g. Raya MacSHARRYA

Nacionalni parlament

G. John BRUTON
G. Proinsias DE ROSSA

ITALIA

Vlada

G. Gianfranco FINI

Nacionalni parlament

G. Marco FOLLINI
G. Lamberto DINI

LUXEMBOURG

Vlada

G. Jacques SANTER

Nacionalni parlament

G. Paul HELMINGER
G. Ben FAYOT

NEDERLAND

Vlada

G. Gijs de VRIES
oktobra 2002 zamenjal
g. Hansa van MIERLA

Nacionalni parlament

G. René van der LINDEN
G. Frans TIMMERMANS

ÖSTERREICH

Vlada

G. Hannes FARNLEITNER

Nacionalni parlament

G. Caspar EINEM
G. Reinhard Eugen BÖSCH

PORTUGAL

Vlada

G. Ernâni LOPES
maja 2002 zamenjal
g. Joãa de VALLERO

Nacionalni parlament

G. Alberto COSTA
Ga. Eduarda AZEVEDO

SUOMI/FINLAND

Vlada

Ga. Teija TIILIKAINEN

Nacionalni parlament

G. Kimmo KILJUNEN
G. Jari VILÉN
maja 2003 zamenjal
g. Mattija VANHANENA

SVERIGE

Vlada

Ga. Lena HJELM-WALLÉN

Nacionalni parlament

G. Sören LEKBERG
G. Göran LENNMARKER

UNITED KINGDOM

Vlada

G. Peter HAIN

Nacionalni parlament

Ga. Gisela STUART
G. David HEATHCOAT-AMORY

PREDSTAVNIKI DRŽAV KANDIDATK

DRŽAVA

Κύπρος/CIPER

Vlada

G. Michael ATTALIDES

Nacionalni parlament

Ga. Eleni MAVROU

G. Panayiotis DEMETRIOU

MALTA

Vlada

G. Peter SERRACINO-INGLOTT

Nacionalni parlament

G. Michael FRENDU

G. Alfred SANT

MAGYARORSZÁG/ MADŽARSKA

Vlada

G. Péter BALÁZS

junija 2002 zamenjal

g. Jánosa MARTONYIA

Nacionalni parlament

G. József SZÁJER

G. Pál VASTAGH

POLSKA/POLJSKA

Vlada

Ga. Danuta HÜBNER

Nacionalni parlament

G. Jozef OLEKSY

G. Edmund WITTBRODT

ROMÂNIA/ROMUNIJA

Vlada

Ga. Hildegard Carola PUWAK

Nacionalni parlament

G. Alexandru ATHANASIU

februarja 2003 zamenjal

g. Livia MAIORJA

G. Puiu HASOTTI

SLOVENSKO/SLOVAŠKA

Vlada

G. Ivan KORČOK

novembra 2002 zamenjal

g. Jána FIGELA

Nacionalni parlament

G. Jan FIGEL

oktobra 2002 zamenjal

g. Pavola HAMZIKA

Ga. Irena BELOHORSKÁ

LATVIJA/LATVIJA

Vlada

Ga. Sandra KALNIETE
januarja 2003 zamenjala
g. Robertsas ZILEA

Nacionalni parlament

G. Rihards PIKS
Ga. Liene LIEPINA
januarja 2003 zamenjala
g. Edvinsa INKĒNSA

EESTI/ESTONIJA

Vlada

G. Lennart MERI

Nacionalni parlament

G. Tunne KELAM
G. Rein LANG
aprila 2003 zamenjal
g. Peetra REITZBERGA

LIETUVA/LITVA

Vlada

G. Rytis MARTIKONIS

Nacionalni parlament

G. Vytenis ANDRIUKAITIS
G. Algirdas GRICIUS
decembra 2002 zamenjal g. Alvydasa
MEDALINSKASA, ki je prav tako zamenjal
go. Dalio KUTRAITE-GIEDRAITIENE
kot nadomestno članico

България/BOLGARIJA

Vlada

Ga. Meglena KUNEVA

Nacionalni parlament

G. Daniel VALCHEV
G. Nikolai MLADENOV

ČESKÁ REPUBLIKA/ ČEŠKA REPUBLIKA

Vlada

G. Jan KOHOUT
septembra 2002
zamenjal g. Jana KAVANA

Nacionalni parlament

G. Jan ZAHRADIL
G. Josef ZIELENIEC

SLOVENIJA/SLOVENIJA

Vlada

G. Dimitrij RUPEL
januarja 2003 zamenjal
g. Matjaža NAHTIGALA

Nacionalni parlament

G. Jelko KACIN
januarja 2003
zamenjal g. Slavka GABRA
G. Alojz PETERLE

TÜRKİYE/TURČIJA

Vlada

G. Abdullah GÜL
marca 2003 zamenjal g. Yasarja
YAKISA, ki je decembra 2002
zamenjal g. Mesuta YILMAZA,

Nacionalni parlament

G. Zekeriya AKCAM
decembra 2002 zamenjal
g. Alija TEKINA
G. Kemal DERVIŞ
decembra 2002
zamenjal go. Ayfer YILMAZ

NADOMESTNI ČLANI

PREDSTAVNIKI EVROPSKEGA PARLAMENTA

G. William ABITBOL (F)
Ga. ALMEIDA GARRETT (P)
G. John CUSHNAHAN (IRL)
Ga. Lone DYBKJAER (DK)
Ga. Pervenche BERÈS (F)
Ga. Maria BERGER (ÖS)
G. Carlos CARNERO GONZÁLEZ (ES)
G. Neil MacCORMICK (UK)
Ga. Piia-Noora KAUPPI (FI)
Ga. Elena PACIOTTI (IT)
G. Luís QUEIRÓ (P)
G. Reinhard RACK (ÖS)
G. Esko SEPPÄNEN (FI)
Grof STOCKTON (UK)
Ga. Helle THORNING-SCHMIDT (DK)
G. Joachim WUERMELING (D)

PREDSTAVNIKI KOMISIJE

G. David O'SULLIVAN

G. Paolo PONZANO

PREDSTAVNIKI DRŽAV ČLANIC

DRŽAVA

BELGIË/BELGIQUE

Vlada

G. Pierre CHEVALIER

Nacionalni parlament

G. Danny PIETERS

Ga. Marie NAGY

DANMARK

Vlada

G. Poul SCHLÜTER

Nacionalni parlament

G. Per DALGAARD

G. Niels HELVEG PETERSEN

DEUTSCHLAND

Vlada

G. Hans Martin BURY
novembra 2002 zamenjal
g. Günterja PLEUGERJA

Nacionalni parlament

G. Peter ALTMAIER
G. Wolfgang GERHARDS
marca 2003 zamenjal
g. Wolfganga SENFFA

ELLAS

Vlada

G. Giorgos KATIFORIS
februarja 2003 zamenjal
g. Panayiotisa IOAKIMIDISA

Nacionalni parlament

G. Nikolaos
CONSTANTOPOULOS
G. Evripidis STILINIADIS

ESPAÑA

Vlada

Ga. Ana PALACIO
marca 2003 zamenjala
g. Alfonsa Dastisa

Nacionalni parlament

G. Diego LÓPEZ GARRIDO
G. Alejandro MUÑOZ LONSO

FRANCE

Vlada

Ga. Pascale ANDREANI
avgusta 2002 zamenjala
g. Pierra VIMONTA

Nacionalni parlament

G. Jacques FLOCH
julija 2002 zamenjal
go. Anne-Marie IDRAC
G. Robert BADINTER

IRELAND

Vlada

G. Bobby McDONAGH

Nacionalni parlament

G. Pat CAREY, *julija 2002*
zamenjal g. Martina CULLENA
G. John GORMLEY

ITALIA

Vlada

G. Francesco E. SPERONI

Nacionalni parlament

G. Valdo SPINI
G. Filadelfio Guido BASILE

LUXEMBOURG

Vlada

G. Nicolas SCHMIT

Nacionalni parlament

G. Gaston GIBERYEN
Ga. Renée WAGENER

NEDERLAND

Vlada

G. Thom de BRUIJN

Nacionalni parlament

Wim van EEKELEN
G. Jan Jacob van DIJK
oktobra 2002 zamenjal
g. Hansa van BAALENA

ÖSTERREICH

Vlada

G. Gerhard TUSEK

Nacionalni parlament

Ga. Evelin LICHTENBERGER
G. Eduard MAINONI
marca 2003 zamenjal
g. Gerharda KURZMANNA

PORTUGAL

Vlada

G. Manuel LOBO ANTUNES

Nacionalni parlament

G. Guilherme d'OLIVEIRA
MARTINS, *junija 2002 zamenjal*
g. Osvalda de CASTRA
G. António NAZARÉ PEREIRA

SUOMI/FINLAND

Vlada

G. Antti PELTOMÄKI

Nacionalni parlament

G. Hannu TAKKULA
maja 2003 zamenjal
go. Riitto KORHONEN
G. Esko HELLE

SVERIGE

Vlada

G. Sven-Olof PETERSSON
decembra 2002 zamenjal
go. Leno HALLENGREN

Nacionalni parlament

G. Kenneth KVIST
G. Ingvar SVENSSON

UNITED KINGDOM

Vlada

Baroness SCOTLAND OF ASTHAL

Nacionalni parlament

Lord TOMLINSON
Lord MACLENNAN OF
ROGART

PREDSTAVNIKI DRŽAV KANDIDATK

DRŽAVA

Κύπρος/CIPER

Vlada

G. Theophilos V. THEOPHILOU

Nacionalni parlament

G. Marios MATSAKIS
Ga. Androula VASSILIOU

MALTA

Vlada

G. John INGUANEZ

Nacionalni parlament

Ga. Dolores CRISTINA
G. George VELLA

**MAGYARORSZÁG/
MADŽARSKA**

Vlada
G. Péter GOTTFRIED

Nacionalni parlament
G. András KELEMEN
G. István SZENT-IVÁNYI

POLSKA/POLJSKA

Vlada
G. Janusz TRZCIŃSKI

Nacionalni parlament
Ga. Marta FOGLER
Ga. Genowefa GRABOWSKA

ROMÂNIA/ROMUNIJA

Vlada
G. Constantin ENE
decembra 2002 zamenjal
g. Ion JINGA

Nacionalni parlament
G. Péter ECKSTEIN-KOVACS
G. Adrian SEVERIN

SLOVENSKO/SLOVAŠKA

Vlada
G. Juraj MIGAŠ

Nacionalni parlament
Ga. Zuzana MARTINAKOVA
novembra 2002 zamenjala
g. Frantiska SEBEJA
G. Boris ZALA
novembra 2002 zamenjal
go. Olgo KELTOSOVO

LATVIJA/LATVIJA

Vlada
G. Roberts ZILE
januarja 2003 zamenjal
g. Guntarsa KRASTSA

Nacionalni parlament
G. Guntars KRASTS
januarja 2003 zamenjal g. Marisa
SPRINDZUKSA
G. Arturs Krisjanis KARINS
januarja 2003 zamenjal
go. Inese BIRZNIECE

EESTI/ESTONIJA

Vlada

G. Henrik HOLOLEI

Nacionalni parlament

Ga. Liina TÕNISSON

aprila 2003 zamenjal

go. Liio HÄNNI

G. Urmas REINSALU

aprila 2003 zamenjal

g. Üla TÄRNA

LIETUVA/LITVA

Vlada

G. Oskaras JUSYS

Nacionalni parlament

G. Gintautas ŠIVICKAS

februarja 2003 zamenjal

g. Gediminasa DALINKEVICIUSA,

ki je decembra 2002 prav tako

zamenjal g. Rolandas PAVILIONISA,

G. Eugenijus MALDEIKIS

februarja 2003 zamenjal

g. Alvydasa MEDALINSKASA

България/BOLGARIJA

Vlada

Ga. Neli KUTSKOVA

Nacionalni parlament

G. Alexander ARABADJIEV

G. Nesrin UZUN

ČESKÁ REPUBLIKA/ ČEŠKA REPUBLIKA

Vlada

Ga. Lenka Anna ROVNA

septembra 2002 zamenjala

g. Jana KOHOUTA

Nacionalni parlament

G. Petr NEČAS

G. František KROUPA

SLOVENIJA/SLOVENIJA

Vlada

G. Janez LENARČIČ

Nacionalni parlament

G. Franc HORVAT

januarja 2003 zamenjal

go. Danico SIMŠIČ

G. Mihael BREJC

TÜRQÍYE/TURČIJA

Vlada

G. Oğuz DEMIRALP
avgusta 2002 zamenjal
g. Nihata AKYOLA

Nacionalni parlament

G. Ibrahim ÖZAL
decembra 2002 zamenjal
g. Kürsata ESERJA
G. Necdet BUDAK
decembra 2002 zamenjal
g. A. Emreja KOCAOĞLOUJA

OPAZOVALCI

G. Roger BRIESCH
G. Josef CHABERT
G. João CRAVINHO
G. Manfred DAMMEYER
G. Patrick DEWAELE
G. Nikiforos DIAMANDOUROS
(marca 2003 zamenjal g. Jacoba SÖDERMANA)
Ga. Claude DU GRANRUT
G. Göke Daniel FRERICHES
G. Emilio GABAGLIO
G. Georges JACOBS
G. Claudio MARTINI
Ga. Anne-Maria SIGMUND
G. Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
(februarja 2003 zamenjal g. Eduarda ZAPLANO,
po zamenjavi ge. Eve-Riitte SIITONEN
oktobra 2002)

Ekonomsko-socialni odbor
Odbor regij
Evropski socialni partnerji
Odbor regij
Odbor regij
Evropski varuh človekovih pravic

Odbor regij
Ekonomsko-socialni odbor
Evropski socialni partnerji
Evropski socialni partnerji
Odbor regij
Ekonomsko-socialni odbor
Odbor regij

SEKRETARIAT

Sir John KERR
Ga. Annalisa GIANNELLA

Generalni sekretar
Namestnica generalnega sekretarja

Ga. Marta ARPIO SANTACRUZ
G. Hervé BRIBOSIA
Ga. Elisabeth GATEAU
Ga. María José MARTÍNEZ IGLESIAS
G. Guy MILTON
Ga. Kristin de PEYRON
G. Alain PIOTROWSKI
Ga. Alessandra SCHIAVO
Ga. Maryem van den HEUVEL

Ga. Agnieszka BARTOL
Ga. Nicole BUCHET
G. Clemens LADENBURGER
G. Nikolaus MEYER LANDRUT
G. Ricardo PASSOS
G. Alain PILETTE
G. Etienne de PONCINS
Ga. Walpurga SPECKBACHER

DELOVNE SKUPINE

<u>Tema</u>	<u>Predsednik</u>	<u>Poročilo</u>
1. Subsidiarnost	G. Mendez de Vigo	CONV 286/02 23. septembra 2002
2. Listina	G. Vitorino	CONV 354/02 22.oktobra 2002
3. Pravna oseba	Podpredsednik Amato	CONV 305/02 1.oktobra 2002
4. Vloga nacionalnih parlamentov	Ga. Stuart	CONV 353/02 22.oktobra 2002
5. Dopolnilne pristojnosti	G. Christophersen	CONV 375/1/02 4. novembra 2002
6. Ekonomsko upravljanje	G. Hänsch	CONV 357/02 21. oktobra 2002
7. Zunanje delovanje	Podpredsednik Dehaene	CONV 459/02 16. decembra 2002
8. Obramba	G. Barnier	CONV 461/02 16. decembra 2002
9. Poenostavitev	Podpredsednik Amato	CONV 424/02 29. novembra 2002
10. Svoboda, varnost in pravica	G. Bruton	CONV 426/02 2. decembra 2002
11. Socialna Evropa	G. Katiforis	CONV 516/1/03 4. februarja 2003

DEBATNI KROŽKI

1. Sodišče	G. Vitorino	CONV 636/03 25. marca 2003
2. Proračunski postopek	G. Christophersen	CONV 679/03 14. aprila 2003
3. Lastna sredstva	G. Mendez de Vigo	CONV 730/03 8. maja 2003

Alternativno poročilo

EVROPA DEMOKRACIJ

Zgrešeni laekenski cilji

Kot člani Konvencije ne moremo odobriti osnutka Evropske ustave. Ta ne izpolnjuje zahtev laekenske izjave iz decembra 2001.

Laekenska izjava navaja, da **"se mora Unija približati svojim državljanom"**.

Večji prenos odločanja z ravni držav članic na Unijo na področju kazenskih zadev in novih področij domače politike bo Unijo le še bolj oddaljilo.

V Laekenu je bilo tudi rečeno, da **"mora biti razmejitev pristojnosti bolj pregledna"**.

Vendar nova kategorija 'deljenih pristojnosti' ne daje zagotovila o tem, kako se bo delila oblast, zlasti zato, ker države članice na teh področjih ne bodo smele sprejemati zakonov, če se bo Unija odločila delovati. Sodišče EU v Luksemburgu bo odločalo o vseh dvomljivih primerih.

Laeken opisuje Unijo kot **"da ravna preveč birokratsko"**.

Osnutek Ustave se ne ozira na nakopičenih 97.000 strani privzetih pravnih podlag in predlaga nov pravni inštrument, 'nezakonodajni akt', medtem ko neizvoljena Komisija lahko sprejema obvezujoče akte.

Laeken poziva, **"naj bodo evropske institucije manj toge in okorele"**.

Kljub temu daje Ustava več pooblastil obstoječim institucijam EU in vzpostavlja Evropo predsednikov, omogoča več delovnih mest politikom, ljudem pa manjšo moč vplivanja.

V Laekenu je bil poudarjen pomen nacionalnih parlamentov in Pogodba iz Nice je **"poudarila potrebo po preučitvi njihove vloge v evropski integraciji"**.

Nacionalni parlamenti izgubljajo vpliv v primerjavi s Komisijo, Evropskim parlamentom in Evropskim svetom. Predlagana nova vloga, ki naj bi jo imeli pri 'zagotavljanju' skladnosti z načelom subsidiarnosti je v resnici zgolj pogoj, ki ga Komisija lahko ignorira. Niti ena pristojnost se ne vrača na države članice.

Laeken poziva k **"večji preglednosti in učinkovitosti"** v Uniji.

Ustava daje več izvršnih in proračunskih pooblastil prav tistim institucijam EU, v katerih je večkrat prišlo do škandalov zaradi slabega gospodarjenja, zapravljanja in goljufij.

Laeken predlaga možnost Ustave: **"Zastavlja se vprašanje, ali naj ne bi poenostavitev in prilagoditev Pogodb privedli do sprejetja ustavnega besedila Unije".**

Predlog, da bi se obstoječe medvladne pogodbe preoblikovale v novo evropsko ustavo, so vsi hitro pograbili, ni pa bila opravljena študija bodisi o alternativni ponudbi ali o dolgoročnih posledicah takšnega dejanja.

Navsezadnje je najpomembnejši cilj Laekena **demokratična Evropa**.

Osnutek Ustave vzpostavlja novo, centralizirano evropsko državo, ki bo bolj mogočna, bolj oddaljena, ki bo imela še več politikov, več birokracije in v kateri bo še večji razkorak med vladajočimi in tistimi, ki jim vladajo.

EURATOM Pogodbo so vnesli v Ustavo v zadnjem trenutku, ne da bi jo imela katera koli delovna skupina čas pregledati.

Osnutek ustave EU ni bil nikoli zasnovan na običajen demokratičen način.

- Države prosilke so bile v Prezidiju obravnavane kot opazovalke in pravzaprav niso imele pravice do besede
- Samo 3 politične družine so bile zastopane v mogočem Prezidiju, ki je oblikoval besedilo v obliki 'pogleda iz tunela'.
- Članom ni bilo omogočeno, da bi se njihova dopolnila prevedla in razmnožila in da bi se o njih razpravljalo in glasovalo
- V Konvenciji ni bilo zastopnikov polovice prebivalstva, ki je zavrnilo Pogodbo iz Maastrichta v Franciji ali Pogodbo iz Nice na Irskem.
- Niti en evroskeptik ali evrorealist ni smel biti opazovalec ali sodelovati pri delu Prezidija, niti pri katerem od pomožnih sekretariatov.

Giscard ni dovolil demokracije in normalnega glasovanja v Konvenciji. Osnutek Ustave je v nasprotju z vsemi demokratičnimi načeli. Želimo si novega osnutka veliko bolj reprezentativne konvencije, ki bi bila demokratična tako po vsebini kot v svojih postopkih.

V nadaljevanju predlagamo 15 točk v razmislek predsednikom vlad in drugim državljanom, ki so enakega mnenja

1. EVROPA DEMOKRACIJ. Evropska unija (EU) naj ne bi imela Ustave. Namesto tega naj bi bila Evropa organizirana na medparlamentarni način v obliki Pogodbe o evropskem sodelovanju. To bi ustvarilo Evropo demokracij (ED) namesto sedanje EU. Če naj bi EU dobila novo ime, naj bo to Evropa demokracij.
2. JEDRNATA POGODBA. Sedanjih 97.000 strani privzetih pravnih podlag, ki zajemajo EU in EEA je treba korenito poenostaviti. Namesto tega mora biti poudarek na čezmejnih vprašanjih, pri katerih nacionalni parlamenti sami ne morejo učinkovito delovati. Odločitve o subsidiarnosti morajo sprejemati nacionalni parlamenti.
3. ODPRTA DO VSEH DEMOKRACIJ. Članstvo ED je odprto za vse demokratične evropske države, ki so podpisale in v celoti spoštujejo Evropsko konvencijo o človekovih pravicah.
4. POENOSTAVLJENO ODLOČANJE. Sedanjih 30 različnih načinov odločanja v EU je treba zmanjšati na dva: zakone in priporočila. Kjer se uporablja večinsko glasovanje, mora zadevni predlog dobiti podporo 75 % oddanih glasov, razen če je drugače opredeljeno.
5. VETO O VITALNIH VPRAŠANJIH. Zakoni veljajo samo, če so jih sprejeli nacionalni parlamenti. Nacionalni parlament mora imeti pravico veta o zadevi, ki jo šteje za pomembno.
6. VPRAŠANJA O BISTVENIH SKUPNIH ZADEVAH. Zakoni naj bi obravnavali pravila skupnega trga in nekatere minimalne skupne norme za zaščito delojemalcev, potrošnikov, zdravja, varnosti in okolja. Na drugih področjih bi ED morala imeti pooblastilo za izdajanje priporočil državam članicam, ki imajo vselej možnost sprejeti višje standarde.
7. PRILAGODLJIVO SODELOVANJE. ED lahko soglasno odobri fleksibilno sodelovanje tistih narodov, ki želijo vzpostaviti tesnejše sodelovanje. ED mora prav tako priznavati in podpirati druge evropske organizacije, kot je na primer Svet Evrope.
8. ODPRTOST IN PREGLEDNOST. Postopek odločanja in ustrezni dokumenti so odprti in dostopni, razen če se s kvalificirano večino potrdi utemeljen razlog za izključitev.
9. GLASOVANJE V SVETU. V Svetu mora veljati poenostavljen sistem glasovanja, v katerem ima vsaka država članica en glas v Svetu ED. Odločitev kvalificirane večine terja podporo držav, v katerih živi več kot polovica celotnega prebivalstva ED.
10. KOMISIJO IZVOLJO NACIONALNI PARLAMENTI. Vsak nacionalni parlament naj bi izvolil svojega člana Komisije. Komisar se udeleži seje Evropskega nadzornega odbora v zadevnem nacionalnem parlamentu. Nacionalni parlamenti morajo imeti možnost svojega komisarja

odpoklicati. Predsednika Komisije izvolijo nacionalni parlamenti. Nacionalni parlamenti odločajo o letnem zakonodajnem programu in Komisija temu ustrezno deluje kot sekretariat Sveta in nacionalnih parlamentov.

11. NOBENE ZAKONODAJNE VLOGE SODIŠČA. Treba je zaježiti zakonodajni aktivizem Evropskega sodišča v Luksemburgu; Sodišče mora spoštovati Evropsko konvencijo o človekovih pravicah.

12. PARTNERSKI DOGOVORI. Države članice in ED lahko sklenejo partnerske dogovore glede skupnih interesov z državami ali skupinami držav. ED mora spoštovati parlamentarno demokracijo svojih partnerjev in lahko revnejše podpira s finančno pomočjo, ob spoštovanju sporazumov o prosti trgovini.

13. BOLJŠI NADZOR. Evropski varuh človekovih pravic, Računsko sodišče in odbori za proračunski nadzor Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov morajo imeti dostop do vseh dokumentov in vseh finančnih poročil.

14. ENAKOST JEZIKOV. Pri sprejemanju zakonodaje je treba vse jezike ED enakopravno obravnavati.

15. ZDRUŽENI NARODI. ED nima svoje lastne vojske. Vzpostavitev in ohranitev miru morata biti v pristojnosti Združenih narodov in Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi. Države članice se same odločijo, ali bodo izbrale skupno obrambo v okviru NATA, neodvisno obrambo ali izvajale politiko nevtralnosti.

Sestavili spodaj naštetih člani Konvencije:

Abitbol, William - (nadomestni član), Evropski parlament

Bonde, Jens-Peter - (član), Evropski parlament

Dalgaard, Per - (nadomestni član) Parlament Danske

Gormley, John - (nadomestni član) Parlament Irske

Heathcoat-Amory, David - (član) - Parlament Združenega kraljestva

Seppanen, Esko - (nadomestni član), Evropski parlament

Skaarup, Peter - (član) Parlament Danske

Zahradil, Jan - (član) Parlament Češke republike